

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kibővített harmadik tanács)

2005. október 19.*

A T-324/00. sz. ügyben,

a **CDA Datenträger Albrechts GmbH** (székhelye: Albrechts [Németország],
képviselik: T. Schmidt-Kötters és D. Uwer ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek,

támogatja:

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: W.-D. Plessing és
T. Jürgensen, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: R. Bierwagen ügyvéd)

beavatkozó,

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: K.-D. Borchardt és V. Kreuzschitz,
meghatalmazotti minőségben, segítőjük: C. Koenig, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: német.

támogatja:

az **ODS Optical Disc Service GmbH** (székhelye: Hamburg [Németország], képviselik: I. Brinker és U. Soltész ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó,

a Németország által a CDA Compact Disc Albrechts GmbH (Türingia) számára nyújtott állami támogatásról szóló, 2000. június 21-i 2000/796/EK bizottsági határozat (HL L 318., 62. o.) megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEKELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(kibővített harmadik tanács),

tagjai: J. Azizi elnök, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, M. Jaeger és F. Dehousse bírák,

hivatalvezető: D. Christensen tisztviselő,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. május 5-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- 1 Az EK 87. cikk kimondja:

„(1) Ha e szerződés másként nem rendelkezik, a közös piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. [...]”

- 2 Az EK 88. cikk a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve folyamatosan vizsgálja a tagállamokban létező támogatási programokat. A Bizottság javaslatot tesz a tagállamoknak a közös piac fokozatos fejlődése vagy működése által megkövetelt megfelelő intézkedések meghozatalára.

(2) Ha a Bizottság – azt követően, hogy felhívta az érintett feleket észrevételeik megtételére – megállapítja, hogy egy állam által vagy állami forrásból nyújtott támogatás a 87. cikk értelmében nem egyeztethető össze a közös piaccal, vagy hogy

az ilyen támogatást visszaélészerűen használják fel, úgy határoz, hogy az érintett állam köteles a Bizottság által kitűzött határidőn belül a támogatást megszüntetni vagy módosítani. [...]"

- 3 Az EK-Szerződés [88.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 5. cikke értelmében:

„(1) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érintett tagállam által [...] nyújtott információ hiányos, minden szükséges további információt megkér. Amikor egy tagállam válaszol az ilyen megkeresésre, a Bizottság értesíti a tagállamot a válasz kézhezvételéről.

(2) Amennyiben az érintett tagállam nem, vagy hiányosan adja meg a kért információt a Bizottság által előírt határidőn belül, a Bizottság emlékeztetőt küld további megfelelő határidő biztosításával, amely alatt az információt át kell adni.

[...]"

- 4 Ezenkívül a 659/1999 rendelet 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat összefoglalja a vonatkozó ténybeli és jogi kérdéseket, tartalmazza a Bizottság előzetes értékelését a javasolt intézkedés támogatási jellegére vonatkozóan, és meghatározza a közös piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatban felmerült kétségeket. A határozat felszólítja az érintett tagállamot és az egyéb érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket egy

meghatározott, általában egy hónapot meg nem haladó határidőn belül. Kellően indokolt esetben a Bizottság meghosszabbíthatja az előírt határidőt.

[...]”

5 A 659/1999 rendelet 10. cikke szerint:

„(1) Amennyiben bármilyen forrásból a Bizottság tudomására jut egy feltételezett jogellenes támogatásra vonatkozó információ, a Bizottság késedelem nélkül megvizsgálja az információt.

„(2) A Bizottság szükség esetén információt kér az érintett tagállamtól. A[z] [...] 5. cikk (1) és (2) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

(3) Amennyiben az 5. cikk (2) bekezdése szerinti emlékeztető ellenére az érintett tagállam nem adja meg a Bizottság által előírt határidőn belül a kért információt, vagy amennyiben nem teljes információt ad, a Bizottság határozattal kérheti az információt (a továbbiakban: »információnyújtási rendelkezés«). A határozat rendelkezik a szükséges információkról, és határidőt szab annak benyújtására.”

6 A 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A lehetséges jogellenes támogatás vizsgálata a 4. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozattal zárul. A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok

esetében az eljárást a 7. cikk szerinti határozat zárja. Amennyiben egy tagállam nem tartja be az információnyújtási rendelkezést, a Bizottság a határozatot a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg.”

7 Ugyanezen rendelet 14. cikke kimondja:

„(1) Amennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszatérítésére (a továbbiakban: »visszatérítési utasítás«). A Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését, amennyiben az ellentétes a közösségi jog valamelyik általános elvével.

(2) A visszatérítési utasítás szerint visszatérítésre kerülő támogatás magában foglalja a Bizottság által megfelelő kamatlábbal meghatározott kamatot. A kamat attól a naptól esedékes, amikor a jogellenes támogatást a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották, addig a napig, amíg visszafizetésre nem került.

(3) Az Európai Közösségek Bíróságának a[z EK 242. cikk] értelmében hozott határozatának sérelme nélkül, a visszatérítést késedelem nélkül és az érintett tagállam nemzeti joga szerinti eljárás keretében kell végrehajtani, feltéve, hogy e rendelkezések lehetővé teszik a Bizottság határozatának azonnali és hatékony végrehajtását. Ebből a célból és a nemzeti bíróságok előtt zajló eljárás esetén – a közösségi jog sérelme nélkül – az érintett tagállamok meghozzák a jogrendszerük szerint rendelkezésre álló szükséges intézkedéseket, beleértve az átmeneti intézkedéseket is.”

- 8 Másfelől a 659/1999 rendelet 16., „A támogatással való visszaélés” című cikke értelmében:

„A 23. cikk sérelme nélkül, a támogatással való visszaélés esetén a Bizottság a 4. cikk (4) bekezdése értelmében hivatalos vizsgálati eljárást kezdhet. A 6., 7., 9. és 10. cikket, a 11. cikk (1) bekezdését, a 12., 13., 14. és 15 cikket értelemszerűen kell alkalmazni.”

- 9 Végül a Bizottság 1994-ben elfogadta a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló, 1997-ben módosított (HL C 283., 2. o.) közösségi iránymutatást (HL C 368., 12. o.) (a továbbiakban: a megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló iránymutatás).

A jogvita alapját képező tényállás

- 10 A Németország által a CDA Compact Disc Albrechts GmbH (Tübingia) számára nyújtott állami támogatásról szóló, 2000. június 21-i 2000/796/EK határozatával (a továbbiakban: a megtámadott határozat), a Bizottság a különböző német közjogi szervek által 1991 és 1995 között egy kompaktlemezeket (a továbbiakban: CD) és CD-tartozékokat gyártó, a tübingiai Albrechtsben letelepedett üzemnek (a továbbiakban: az albrechtsi CD-üzem) nyújtott pénzügyi támogatások jogszerűségéről döntött.

A – *Általános háttér*

- 11 A megtámadott határozatban a Bizottság három fázist különböztetett meg: a vállalkozás megalakulásának fázisát, a vállalkozás szerkezetátalakításának fázisát, valamint a vállalkozás egyes eszközeinek a MediaTec Datenträger GmbH társaság (a továbbiakban: MTDA) általi megváltását.

1. A vállalkozás megalakulásának fázisa (1990–1992)

- 12 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy az albrechtsi CD-üzemet egyrésztől a szászországi Drezdában székhellyel rendelkező (állami tulajdonú) VEB Kombinat Robotron (a továbbiakban: Robotron), másrésztől a bajorországi Kranzbergben székhellyel rendelkező Pilz-csoporthoz (a továbbiakban: a Pilz-csoport) tartozó R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG társaság (a továbbiakban: PBK) között 1990. február 20-án született közös vállalati szerződés alapján hozták létre. Az akkor „Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG” nevű közös vállalatnak (a továbbiakban: a közös vállalat) a Robotron kétharmad, a PBK egyharmad részben volt tulajdonosa. A közös vállalat célja CD-k, CD-tokok és CD-kiegészítők gyártása volt. Az ügyvezetést Reiner Pilz, a Pilz-csoport irányítója látta el (a megtámadott határozat (11) preambulumbekzdése).
- 13 A társasági cél elérése érdekében a közös vállalat 1990. augusztus 29-én fővállalkozási szerződést kötött a Pilz-csoporthoz tartozó Pilz GmbH & Co. Construction KG társasággal (a továbbiakban: Pilz Construction), egy CD-kegy gyártó, kulcsrakész állapotban átadandó üzem 235,525 millió német márkás (DEM) átalányár fejében történő megépítésére. E költségekhez jött még a földterület közművesítésének 7,5 millió DEM-re becsült költsége (a megtámadott határozat (12) és (20) preambulumbekzdése).

- 14 Ezenkívül egy 1992. május 26-i módosító záradékkal a közös vállalat két tagja a CD-kre és CD-tokokra vonatkozó gyártási kapacitás növeléséről szóló szerződést kötött. Az ehhez szükséges szolgáltatások és felszerelések összértéke 39 millió DEM-et ért el (a megtámadott határozat (22) preambulumbekzdése).
- 15 A beruházások finanszírozására a közös vállalat, a Robotron és a PBK a szükséges összegeket egy banki konzorciumtól vette fel kölcsönként. A banki hiteleket részben vagy egészben lefedte a Treuhandanstalt, az egykori Német Demokratikus Köztársaság vállalkozásai privatizációjának finanszírozásával megbízott állami ügynökség (a továbbiakban: THA), valamint Bajorország garanciavállalása. Ezenkívül Tübingia és Bajorország – ez utóbbi a Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung, vagyis Bajorország infrastruktúrafinanszírozási ügynöksége (a továbbiakban: LfA) révén – szubvenciókat és pénzügyi támogatásokat nyújtott a közös vállalat beruházására.
- 16 Az albrechtsi CD-üzem megalakulási fázisában a közös vállalatban fennálló társasági részesedések több ízben is gazdát cseréltek. Először is a Robotron társaságnak a THA általi 1992-es felszámolása miatt az e társaságot a közös vállalatban megillető társasági részesedést eladták a PBK-nak. Ezt követően a PBK az őt a közös vállalatban megillető majdnem teljes társasági részesedést akként ruházta át a szintén a Pilz-csooporthoz tartozó Pilz GmbH & Co. Compact Disc KG társaságra (a továbbiakban: Pilz Compact Disc), hogy a közös vállalat ez utóbbi leányvállalata lett. Végül 1992. november 24-én, az átruházást és székhelyének Albrechtsbe történt áthelyezését követően, a közös vállalat Pilz Albrechts GmbH-ra (a továbbiakban: PA) változtatta nevét. Rögtön az átruházást követően integrálták a Pilz-csoport központosított pénzgazdálkodási rendszerébe (a megtámadott határozat (13) és (14) preambulumbekzdése).

2. A szerkezetátalakítás fázisa (1993–1998)

- 17 A CD-üzem 1993-ban kezdte meg működését. Működésének kezdetétől fogva komoly nehézségekkel kellett szembenéznie, és súlyosan eladósodott (a megtámadott határozat (15) preambulumbekzdése).
- 18 A helyzet orvoslása végett 1994. március 7-én reorganizációs megállapodás jött létre a Pilz-csoport (benne a PA) és az albrechtsi CD-üzem építésének finanszírozásában részt vevő bankok és a közjogi szervek (a THA, az LfA, a Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft [a továbbiakban: TIB] és a Thüringer Aufbaubank [a továbbiakban: TAB]) között. A megállapodás keretében a CD-üzem építéséhez nyújtott banki hitelek nagy részét részben vagy egészben visszafizették. Ezenkívül a reorganizációs megállapodás alapján 1994. január 1-jére visszamenő hatállyal a PA 98%-nyi társasági részesedését a TIB, 2%-nyi társasági részesedését pedig a TAB szerezte meg, és így a PA kivált a Pilz-csoportból. 1994 októberétől a társaság CDA Compact Disc Albrechts GmbH-ra (a továbbiakban: CD Albrechts) változtatta nevét (a megtámadott határozat (15) és (17) preambulumbekzdése). A TAB és az LfA 1994-ben és 1995-ben több hitelt nyújtott a CD Albrechtsnek.
- 19 Szintén 1994 folyamán a német hatóságok tudomására jutott, hogy az albrechtsi CD-üzem építésének finanszírozásához nyújtott pénzügyi támogatások jelentős részével – a Pilz-csoporton belüli központosított pénzgazdálkodási rendszeren keresztül – visszaéltek a csoport többi társasága javára. Ezenkívül 1995. július 25-én a Pilz-csoport társaságainak teljes vagyonára csődeljárás indult. Végül Reiner Pilzet

csődbüntett és más bűncselekmények miatt szabadságvesztés-büntetésre ítélték (a megtámadott határozat (16) preambulumbekzdése).

3. Egyes eszközöknek az MTDA által megváltása

- 20 1998. január 1-jei hatállyal az MTDA, amely a TIB 100%-os leányvállalata, és amely tevékenységét elsősorban nagyteljesítményű adathordozók, nevezetesen írható CD-k (CD-ROM) és DVD-k előállítására terén fejti ki, megváltotta a CD Albrechtshez tartozó eszközök, nevezetesen az állóeszközök, a termelési értékek és a rövid távon megvalósítható értékek egy részét, valamint a műszaki know-how-t és az értékesítést (a megtámadott határozat (18) preambulumbekzdése).
- 21 A megváltással egyidejűleg a CD Albrechts megnevezése LCA Logistik Center Albrechts GmbH-ra (a továbbiakban: LCA), az MTDA-é pedig CDA Datenträger Albrechts GmbH-ra (a továbbiakban: CDA) változott. Az LCA mindazonáltal továbbra is a termeléshez szükséges földterület, az ott található épületek, a műszaki infrastruktúra, valamint a logisztika tulajdonosa maradt. Ezenkívül az LCA és a CDA szolgáltatások cseréjére irányuló szerződést kötöttek, amely egyrészt egy 800 000 DEM éves bérleti díjra vonatkozó haszonbérleti szerződésre, másrészt egy mintegy évi 3 millió DEM volumenű, az eladások volumenétől függő szolgáltatásnyújtási szerződésre vonatkozott (a megtámadott határozat (19) preambulumbekzdése).
- 22 Végül 2000. szeptember 22-én az LCA kérelmezte a csődeljárás során történő felszámolását.

B – A közigazgatási eljárás lefolyása

- 23 Miután a Bizottság a sajtóból tudomást szerzett arról, hogy a német hatóságok támogatásokat nyújtottak az albrechti CD-üzem építéséhez, 1994 októberétől kérte a Németországi Szövetségi Köztársaságtól a támogatásokra vonatkozó információk megküldését. Ezt követően intenzív levélváltásra és különböző értekezletre került sor a német hatóságok és a Bizottság között (a megtámadott határozat (1)–(3) preambulumbekzdése).
- 24 1998. július 17-i levelében (a továbbiakban: az eljárást megindító határozat), a Bizottság tájékoztatta a Németországi Szövetségi Köztársaságot az EK 88. cikk (2) bekezdésében szereplő hivatalos vizsgálati eljárás e támogatások tekintetében történt megnyitásáról szóló határozatáról. A levélhez csatolta a német hatóságokhoz intézett kérdések listáját. A eljárást megindító határozatot közzétették az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* 1998. december 15-i számában (az EK [88. cikk (2) bekezdése] alkalmazásával a német kormány által a[z egykori bajorországi Pilz-csoport]hoz tartozó] türingiai CD Albrechts GmbH létrehozásához nyújtott támogatás vonatkozásában a többi tagállamhoz és az egyéb érdekelttekhez címzett bizottsági közlemény [HL C 390., 7. o.]).
- 25 A német hatóságok különböző, kiegészítő információkat tartalmazó levelek megküldésével reagáltak az eljárást megindító határozatra. A német hatóságok és a Bizottság képviselői között különböző megbeszélések zajlottak.
- 26 Mindazonáltal a Bizottság, mivel úgy vélte, hogy a német hatóságok által átadott információk nem adnak kielégítő választ kérdéseire, 1999. július 22-i levelében 1999. augusztus 31-ig terjedő válaszadási határidőt szabott. Miután 1999. július 28-i levelükben a német hatóságok a határidő meghosszabbítását kérték, a Bizottság képviselőivel 1999. szeptember 23-án Brüsszelben folytatott megbeszélést követően a német hatóságok újból kiegészítő információkat adtak.

- 27 Az eljárást megindító határozatban megszabott határidő lejártát követően a CDA társaság, valamint a Point Group Ltd társaság, amely a CDA versenytársa, érintetti minőségben lépett fel, és észrevételeket nyújtott be a Bizottsághoz.
- 28 Végül a megtámadott határozat 2000. június 21-i elfogadásával a Bizottság lezárta az eljárást.

C – Tényállás megállapítása és jogi minősítés

- 29 A Bizottság elkülönítve vizsgálta a Németországi Szövetségi Köztársaság által a megalakulás fázisában, a szerkezetátalakítás fázisában, valamint a CD Albrechts bizonyos eszközeinek az MTDA általi megváltása során nyújtott pénzügyi támogatásokat.

1. A Németországi Szövetségi Köztársaság által a megalakulási fázisában nyújtott pénzügyi támogatások

- 30 A megtámadott határozatban a Bizottság öt, a megalakulás fázisában nyújtott pénzügyi támogatást azonosított. A megtámadott határozat (32) preambulumbekzdésében szereplő szinoptikus táblázat a következőképpen írja le ezeket:

	A támogatás jellege	Összeg millió DEM- ben	Kedvezmé- nyezett	Nyújtó	Időpont	Jogalap
1	100%-os (kezdetben 80%-os) teljesítési biztosíték 52,7 millió DEM-ig	54,7	PBK	LfA	1991	A Bajor állam állami biztosítékairól és kezességvállalásairól szóló törvény
2	Szubvenciók és a befektetésre nyújtott pénzügyi támogatások	19,42	Közös vállalkozás	LfA	1991/1992	„Regionális gazdasági szerkezet javítása” közérdekű feladat, a beruházási adókedvezményekről szóló törvény
3	Tartozáselengedés	3,0	PBK	LfA	1994	Nincs
4	100%-os kezességvállalás	190,0	Robotron, közös vállalkozás	THA	199[2]	THA-program
5	Szubvenciók és a befektetésre nyújtott pénzügyi támogatások	63,45	Közös vállalkozás, 1992.11.24-től PA	Türingia	1991–1993	„Regionális gazdasági szerkezet javítása” közérdekű feladat, a beruházási szőlő törvény a beruházási adókedvezményekről
Összesen		330,57				

- 31 A táblázatból először kitűnik, hogy 1992-ben a THA 190 millió DEM összegben 100%-os biztosítékot nyújtott, amely lefedte a Robotronnak és a közös vállalatnak megítélt banki hitelek túlnyomó részét. A Bizottság szerint a biztosítékot a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak kell tekinteni, amennyiben nem a Bizottság által az 1991. szeptember 26-i, SG(91) D/17825 (a továbbiakban: az első THA-program), illetve az 1992. december 8-i SG(92) D/17613 levélben (a továbbiakban: a második THA-program) jóváhagyott támogatási programokban meghatározott feltételeknek megfelelően nyújtották. A Bizottság mindazonáltal úgy ítéli meg, hogy mivel a kezdetben biztosított 190 millió DEM-ből a THA ténylegesen mindössze 120 millió DEM-es összeget költött el biztosíték címén, csupán ez utóbbi összeget kell visszatéríteni.
- 32 Másodszor: a Bizottság megállapította, hogy a Tübingia által a közös vállalatnak, majd a PA-nak 1993. december 31-ig az „Investitionszulagengesetz” (a beruházási adókedvezményekről szóló törvény), valamint a huszadik és huszonegyedik „Rahmenpläne der Gemeinschaftsaufgabe »Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur«” (az 1969. október 6-i törvény alkalmazásával az 1992-es és az 1993-as évre a „Regionális gazdasági szerkezet javítása” közérdekű feladatra vonatkozóan elfogadott keretprogramok, a továbbiakban: a TIC-program) alapján nyújtott szubvenciók és beruházási támogatások összértéke 63,45 millió DEM-et ért el. Ugyanakkor a Bizottság szerint e regionális célú támogatást tévesen nyújtották közérdekű feladat és a befektetés adókedvezményekről szóló törvény jogcímén, ennél fogva – mivel összeegyeztethetetlen a közös piaccal – vissza kell téríteni. Figyelemmel a Tübingia által meghozott, 32,5 millió DEM-es összeg visszatérítését elrendelő határozatra, a Bizottság úgy véli, hogy 30,95 millió DEM-et még vissza kell téríttetni.
- 33 Harmadszor: a Bizottság megállapította, hogy 1991-ben és 1992-ben Bajorország – az LfA közvetítésével – szubvenciókat és beruházási támogatásokat nyújtott a közös vállalatnak, 19,42 millió DEM összértékben. Ugyanakkor – amennyiben e szubvenciókkal és támogatásokkal a Pilz-csoport társaságainak javára visszaéltek – a Bizottság úgy véli, hogy azokat tévesen nyújtották a TIC-program és a beruházási adókedvezményekről szóló törvény jogcímén. A Bizottság szerint ennél fogva az EK-Szerződéssel összeegyeztethetetlen támogatásokról van szó.

- 34 Negyedszer: a Bizottság megállapította, hogy Bajorország a bajor pénzügyminisztérium 1973. augusztus 7-i L 6811-1/7 – 43358 közleményében közzétett „Richtlinien für die Übernahme von Staatsbürgschaften im Bereich der gewerblichen Wirtschaft” (az ipari ágazat számára történő állami biztosítéknyújtásról szóló iránymutatások, a továbbiakban: a Bajorország általi biztosítéknyújtásról szóló szabályozás) alkalmazásával 80–100%-os biztosítékot nyújtott a PBK által végül felvett 54,7 millió DEM összértékű bankhitelekre. A Bizottság szerint a német hatóságok az eljárást megindító határozatban szereplő tájékoztatáskérés ellenére nem mutattak be olyan, kellően részletes bizonyítékokat, amelyek eloszlatták volna a Bajorország (az LfA) által nyújtott biztosítékkal kapcsolatos műveletek jogszerűségét érintő kételyeket. Ezenkívül a Bizottság – figyelemmel arra, hogy a szóban forgó támogatás nem beruházás finanszírozását szolgálta, hanem visszaéltek vele – úgy ítéli meg, hogy e biztosítékot összeegyeztethetetlen támogatásnak kell minősíteni.
- 35 Ötödször: a Bizottság úgy vélte, hogy az, hogy az LfA elengedte a PBK-nál keletkezett 3 millió DEM-es tartozást, amely ezen összegnek a bankok számára a 34. pontban szereplő biztosíték jogcímén történt megfizetésével keletkezett, állami támogatást valósított meg. A Bizottság szerint e támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal, amennyiben jogalap nélkül nyújtották.
- 36 E megállapítások alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az albrechtsi CD-üzem megalakulásának fázisában a Németországi Szövetségi Köztársaság az EK 88. cikk (3) bekezdésének megsértésével 260,57 millió DEM összértékű állami támogatásokat nyújtott. E támogatások Thüringia 63,45 millió DEM összegű, az LfA 77,12 millió DEM összegű (54,7 millió DEM biztosíték formájában, 19,42 millió DEM beruházási támogatás formájában és 3 millió DEM tartozáselengedés formájában), valamint a THA 120 millió DEM összegű támogatásából álltak.
- 37 A Bizottság szerint e támogatások főként azért összeegyeztethetetlenek, mert a Pilz-csoporthoz tartozó társaságokat juttatták előnyhöz, és mert emiatt az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében visszaélészerűen alkalmazták őket.

2. A szerkezetátalakítás fázisában nyújtott pénzügyi támogatások

38 A megtámadott határozatban a Bizottság a vállalkozás szerkezetátalakítási fázisában tizenkét pénzügyi támogatást azonosított és minősített. A megtámadott határozat (39) preambulumbekkezdésében szereplő szinoptikus táblázatban a tizenkét támogatás a következőképpen szerepelt:

	A támogatás jellege	Összeg millió DEM-ben	Kedvezményezett	Nyújtó	Időpont	Jogalap
1	Hitel	25,0	PA	TAB	1993. október	Nincs
2	Hitel	20,0	PA	TAB	1994. március	Nincs
3	Vételár	3,0	PBK	TIB	1994. március	Nincs
4	Szubvenció	12,0	PA	TIB	1994. március	Nincs
5	Társasági tőke	33,0	PA	TIB (98 %) TAB (2 %)	1994. március	Nincs
6	Hitel	2,0	PA	LfA	1994. március	Nincs
7	Tagi kölcsön	3,5	PA	TIB	1994. április	Nincs
8	Hitel	15,0	Pilz-csoport	LfA	1994. június	Nincs
9	Hitel	15,0	CD Albrechts	TAB	1994. október	Nincs
10	Hitel	7,0	CD Albrechts	LfA	1994. december	Nincs
11	Hitel	9,5	CD Albrechts	TAB	1995. január	Nincs
12	Kamat	21,3			1993. vége óta	
Összesen		166,3				

- 39 Először is: a Bizottság megállapította, hogy 1993 októberében 25 millió DEM-es hitelt nyújtottak a PA-nak a társaság készpénzkészleteinek feltöltésére, azonban a tőke – a Pilsz-csoport központosított pénzgazdálkodási rendszerén keresztül – közvetlenül a csoport többi társaságához került.
- 40 Másodszor: a Bizottság megállapította, hogy 1994 márciusában a TAB 20 millió DEM-es hitelt nyújtott a PA-nak a THA által garantált banki hitelek visszafizetéséhez, azonban a Pilsz-csoport központosított pénzgazdálkodási rendszerén keresztül ez a tőke is közvetlenül a csoport többi társaságához került.
- 41 Harmadszor: a Bizottság megállapította, hogy 1994 márciusában a TIB 3 millió DEM összeget folyósított a PBK-nak az ez utóbbi tulajdonába tartozó PA társasági részesedéseinek megszerzéséhez.
- 42 Negyedszer: a Bizottság megállapította, hogy 1994 márciusában a TIB a PA tőkétéhez való hozzájárulás formájában szubvenciót nyújtott, amelynek összértéke 12 millió DEM volt.
- 43 Ötödször: a Bizottság megállapította, hogy 1994 márciusában a PA társasági részesedéseinek 98%-át a TIB, 2%-át pedig a TAB szerezte meg, 33 millió DEM értékben.
- 44 Hatodszor: a Bizottság megállapította, hogy 1994 márciusában Bajorország – az LfA-n keresztül – 2 millió DEM-es hitelt ítél meg a PA-nak.

- 45 Hetedszer: a Bizottság megállapította, hogy 1994 áprilisában a TIB 3,5 millió DEM-es tagi kölcsönt ítelt meg a PA-nak.
- 46 Nyolcadszor: a Bizottság megállapította, hogy 1994 júniusában az LfA a Pilz-csoportnak 15 millió DEM-es működtetési hitelt ítelt meg, amelynek célja az albrechtsi CD-üzem privatizációjáig tartó időszak áthidalása volt.
- 47 Kilencedszer: a Bizottság megállapította, hogy 1994 októberében a TAB 15 millió DEM-es hitelt ítelt meg a CD Albrechtsnek. A Bizottság észlelte, hogy jóllehet a CD Albrechtsnek folyósították a tőkét, azt a Pilz-csoport vállalkozásainak nyújtott szolgáltatásokra fordították, amelyekért ez utóbbiak sohasem fizettek, és ekként kizárólag e vállalkozások jutottak előnyhöz.
- 48 Tizedszer: a Bizottság megállapította, hogy 1994 decemberében Bajorország – az LfA-n keresztül – újabb, 7 millió DEM-es hitelt ítelt meg a CD Albrechtsnek.
- 49 Tizenegyszer: a Bizottság megállapította, hogy 1995 januárjában a TAB 9,5 millió DEM-es hitelt ítelt meg a CD Albrechtsnek.
- 50 Tizenkedszer: a Bizottság megállapította, hogy – a német hatóságok információi szerint – a PA és a CD Albrechts 1993 vége és 1998 között 21,3 millió DEM összértékű támogatásban részesült kamat formájában.

- 51 A Bizottság szerint a fentiekben részletezett tizenkét, 166,3 millió DEM összértékű pénzügyi támogatást jogellenes állami támogatásnak és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell minősíteni. Amennyiben ugyanis e támogatások hasznát hajtották a TIB-nek és a TAB-nak, miután e társaságok átvették az albrechtsi CD-üzem üzemeltetését, az EK 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján és a megmentési célú és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló iránymutatással összhangban kizárólag a Bizottság hagyhatta volna jóvá őket. Ugyanakkor a Bizottság szerint nyilvánvaló, hogy az említett támogatások nem felelnek meg az iránymutatásnak, miután a rendelkezésére álló adatok nem teszik lehetővé számára annak megállapítását, hogy e támogatásokat olyan konkrét belső intézkedésekből álló, életképes szerkezetátalakítási terv keretében nyújtották, amely lehetővé tette volna a Bizottság számára a vállalkozás rentabilitása és hosszú távú életképessége ésszerű határidőn belüli helyreállításának megállapítását. Ezenkívül nem jelentkezett egyetlen olyan magánszemély sem, aki vállalkozott volna az LCA és a CDA társaságok átvételére, így magánrészvétel hiányában nem lehetséges megállapítani, hogy a támogatás a szerkezetátalakítási költségekkel arányos volt-e.

3. A támogatások visszatérítéséről

- 52 A 659/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése alkalmazásával a Bizottság úgy határozott, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaságnak kérnie kell mind az albrechtsi CD-üzem megalakulásának fázisában, mind szerkezetátalakításának fázisában folyósított jogellenes és a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatás visszatérítését.
- 53 Ezenkívül a Bizottság kiemelte, hogy a határozat végrehajtásának biztosítása és bármiféle versenytorzulás kiküszöbölése érdekében – szükség esetén – kénytelen előírni, hogy a támogatás-visszatérítési eljárás ne korlátozódjék a támogatás eredeti címzettjére, hanem terjedjen ki azon vállalkozásra, amely annak tevékenységét az átruházott termelőeszközökkel folytatja. Jelezte, hogy annak eldöntéséhez, hogy valamely vállalkozás ténylegesen a támogatás eredeti címzettjének tevékenységét folytatja-e, több elemre volt figyelemmel, így az átruházás tárgyára, a vételárra, a korábbi vállalkozás és az átvevő tagjainak és tulajdonosainak azonosságára, az

átruházás lebonyolításának időpontjára és annak kereskedelmi jellegére. Ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy jelen esetben az LCA és a CDA bizonyosan hasznot húzott a korábban a PBK-nak, a közös vállalatnak és a PA-nak nyújtott támogatásból, mivel tevékenységük folytatásához felhasználták e vállalkozások eszközeit és infrastruktúráját. Ennélfogva a Bizottság úgy határozott, hogy vissza kell venni a támogatásokat az LCA-tól és a CDA-tól, továbbá minden olyan vállalkozástól, amelyre a közös vállalat, a PA vagy a PBK eszközeit átruházták vagy átruházzák, mivel ez utóbbiak e támogatások „kedvezményezettjeinek” tekintendők.

4. A megtámadott határozat rendelkező része

54 E megállapításokra tekintettel a Bizottság az alábbi rendelkező részt fogadta el:

„1. cikk

(1) A Németország[i Szövetségi Köztársaság] által az albrechtsi CD-üzem (Tübingia) építéséhez, működtetéséhez és konszolidálásához [a PBK-nak, a közös vállalatnak és a PA-nak] nyújtott állami támogatást 260,57 millió DEM összegben a Pilz-csoport más ágazatai használták fel.

A támogatás Tübingia [tartomány] 63,45 millió DEM összegű, az [LfA] 77,12 millió DEM összértékű és a THA 120 millió DEM összegű támogatásából áll.

A visszaélés a támogatásnak az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett visszaélészerű felhasználásában áll. Következésképpen a támogatás összeegyeztethetetlen az EK-Szerződéssel.

(2) Az EK 87. cikk (1) bekezdésének [...] megfelelően a [CD Albrechts] szerkezetátalakítására szánt 166,3 millió DEM összértékű támogatás nem egyeztethető össze az EK-Szerződés rendelkezéseivel.

2. cikk

(1) [A] Németország[i Szövetségi Köztársaság] megteszi az 1. cikkben leírt, jogellenesen nyújtott támogatásnak a kedvezményezett általi visszatérítéséhez szükséges valamennyi intézkedést.

(2) A visszatérítés a nemzeti eljárás szerint zajlik. A visszatérítendő összegek a támogatás kedvezményezettnek történt nyújtásától a tényleges visszatérítésig terjedő időszakokra számított kamattal növekszenek. A kamat mértéke a regionális támogatások szubvenció-egyenértékére irányadó referencia-kamatláb alapján számítandó.

(3) A jelen cikk alkalmazásában a »kedvezményezett« kifejezés a [CDA-t] és az [LCA-t], valamint minden olyan egyéb vállalkozást jelöl, amelyre [a PBK], a [közös vállalat] vagy a [PA] eszközeit és/vagy infrastruktúráját a jelen határozat jogkövetkezményeinek kijátszása végett átruházták. [...]"

Az eljárás és a felek kérelmei

- 55 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2000. október 16-án benyújtott keresetlevelével a CDA keresetet nyújtott be a megtámadott határozat megsemmisítése iránt. A keresetet T-324/00. szám alatt iktatták.
- 56 Az Elsőfokú Bíróság kibővített harmadik tanácsának elnöke 2001. május 28-i végzésével a Németországi Szövetségi Köztársaság részére megengedte, hogy a CDA kérelmeinek támogatása végett, az ODS Optical Disk Service GmbH (a továbbiakban: ODS) részére pedig – amely a CDA versenytársa – hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzék.
- 57 Az ODS 2001. augusztus 29-én, a Németországi Szövetségi Köztársaság pedig 2001. szeptember 3-án nyújtotta be beavatkozási beadványát; 2001. október 24-én a CDA és a Bizottság észrevételeket nyújtottak be az ODS és a Németországi Szövetségi Köztársaság beavatkozási beadványaira vonatkozóan.
- 58 2002. szeptember 30-i végzéssel az Elsőfokú Bíróság (kibővített harmadik tanács) úgy határozott, hogy az eljárást a Bíróságnak a C-328/99. sz., Olaszország kontra Bizottság, valamint a C-399/00. sz., SIM 2 Multimedia kontra Bizottság ügyben hozandó ítéletének kihirdetéséig felfüggeszti. Az ezen egyesített ügyekben 2003. május 8-án meghozott ítéletre figyelemmel az Elsőfokú Bíróság felhívta a feleket, hogy nyilatkozzanak a jelen ügy további folytatásának kérdésében. Az észrevételek benyújtására 2003. június 23-án és 24-én került sor.
- 59 Az előadó bíró jelentésére az Elsőfokú Bíróság felhívta a feleket, hogy nyilatkozzanak a jelen keresetnek a Tübingia tartomány által benyújtott, az Elsőfokú Bíróság Hivatalában T-318/00. sz. alatt nyilvántartásba vett, azonos tárgyú keresettel történő

esetleges egyesítésének lehetőségéről. A felek észrevételeinek kézhezvételét követően az ügyeket – tárgyalás és ítélethozatal végett – a 2004. március 8-i végzéssel egyesítették.

- 60 Az előadó bíró jelentésére az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 64. cikkében szereplő pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket, hogy bizonyos dokumentumokat nyújtsanak be, és írásban kérdéseket tett fel.
- 61 A 2004. május 5-i tárgyaláson a felek megtették szóbeli előadásait, és válaszoltak az Elsőfokú Bíróság kérdéseire.
- 62 A 2004. július 23-i végzés a T-318/00. és a T-324/00. sz. ügyeket elkülönítette.
- 63 A CDA azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- elsődlegesen semmisítse meg a megtámadott határozat 1. és 2. cikkét;
 - ennek elutasítása esetében semmisítse meg a megtámadott határozat 1. és 2. cikkét annyiban, amennyiben azokban a Bizottság a támogatásoknak az EK-Szerződéssel való összeegyeztethetlenségét állapítja meg, és elrendeli a támogatásoknak a CDA-tól és minden más olyan vállalkozástól történő visszatérítését, amelyekre a PBK, a közös vállalat vagy a PA eszközeinek és/vagy infrastruktúrájának részeit átruházzák;

- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére, a beavatkozó ODS költségeinek kivételével, amelyet ez utóbbi visel.

64 A beavatkozó Németországi Szövetségi Köztársaság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot.

65 A Bizottság – az ODS támogatásával – azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- kötelezze a CDA-t a költségek viselésére.

A jogkérdésről

I – Előzetes észrevételek

66 Keresetének alátámasztására a CDA számos, a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének megsértésére, az indokolási kötelezettség megsértésére, bizonyos tények téves megállapítására, a gondos ügyintézésnek az EK 287. cikkel együttesen értelmezett elvének megsértésére, az EK 87. cikk (1) bekezdésének és az EK 88. cikk

(2) bekezdésének, valamint a végrehajtásukra kiadott rendelkezések megsértésére, a Bizottság hatáskörének hiányára, az EK 249. cikk negyedik bekezdésének megsértésére, a tulajdonhoz való jog megsértésére, az arányosság elvének megsértésére, végül pedig a jogbiztonság elvének, illetve a „bizonyosság elvének” megsértésére alapított jogalapot jelöl meg.

- 67 Keresetlevelében (2–5. pont) a CDA kifejti, hogy megsemmisítés iránti kérelme elsősorban a megtámadott határozat 2. cikkében szereplő visszatérítési utasítás ellen irányul, amennyiben az arra utasítja a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy az 1. cikkben leírt támogatást vegye vissza a CDA-tól, valamint az összes olyan vállalkozástól, amelyekre a PBK, a közös vállalat és a PA eszközeit és/vagy infrastruktúráját átruházták vagy átruházzák.
- 68 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság akként határoz, hogy először is a CDA által a megtámadott határozat 2. cikke jogellenességének bizonyítására felhozott, különösen az EK 87. cikk (1) bekezdésének és az EK 88. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot vizsgálja meg.

II – Az EK 87. cikk (1) bekezdésének és az EK 88. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

A – A felek érvei

- 69 A CDA – a Németországi Szövetségi Köztársaság támogatásával – előadja, hogy a Bizottság megsértette az EK 87. cikk (1) bekezdését és az EK 88. cikk (2) bekezdését,

amennyiben a megtámadott határozat 2. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében arra kötelezi a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy térítse vissza a támogatásokat az LCA-tól, a CDA-tól és minden más olyan vállalkozástól „amelyekre a [PBK], a [közös vállalat] vagy a [PA] eszközeit és/vagy infrastruktúráját a [...] határozat jogkövetkezményeinek kijátszása végett átruházták vagy átruházzák”.

70 A CDA lényegében azt állítja, hogy a Bizottság nem követelheti a Németországi Szövetségi Köztársaságtól a támogatások azon vállalkozásoktól történő visszatérítését, amelyek nem részesültek a szóban forgó támogatásokból. Először rámutat arra, hogy a támogatásokkal nagyrészt a Pilsz-csoport vállalkozásai javára éltek vissza, másodszer hogy – miként azt a Bizottság a megtámadott határozat (103) preambulumbekkezdésében megállapította – az MTDA (a későbbi CDA) a CD Albrechts (a későbbi LCA) eszközeinek átvétele során nem részesült támogatásokban, mivel piaci árat fizetett, harmadszor hogy a támogatások egy részét közvetlenül a Pilsz-csoportnak folyósították.

71 A CDA ezenkívül azt állítja, hogy a Bizottság nem írhatja elő a támogatások harmadik személyektől történő visszatérítését visszaélés feltételezésére szorítkozva. Rámutat arra, hogy először is a Bizottság nem hozhat harmadik személyre kiterjedő visszatérítési utasítást anélkül, hogy bizonyítaná, hogy e harmadik személy részesült a támogatásban. Ezenkívül úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által a visszaélés megállapításához használt objektív kritériumok – az átruházás tárgya, a vételár, a korábbi vállalkozás és az átvevő tagjainak vagy tulajdonosainak azonossága, az átruházás lebonyolításának időpontja és annak kereskedelmi jellege –, amelyek a megtámadott határozat (118) preambulumbekkezdésében szerepelnek, a jelen esetben nem kielégítőek.

72 A Bizottság – az ODS támogatásával – vitatja a CDA által annak alátámasztására előadott érvelés egészét, miszerint annak előírásával, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság követelje a támogatásnak az LCA, a CDA és minden olyan vállalkozás általi visszatérítését, amelyre a közös vállalat eszközeit vagy infrastruk-

túráját a megtámadott határozat jogkövetkezményeinek kijátszása végett átruházták vagy átruházzák, a Bizottság megsértette az EK 87. cikk (1) bekezdését és az EK 88. cikk (2) bekezdését.

73

A Bizottság mindenekelőtt általános jelleggel kifejti a támogatások visszatérítésére kötelezett jogalanyoknak a kedvezményezett társaság társasági részesedései vagy eszközei átruházása esetében történő meghatározásával kapcsolatos álláspontját. E tekintetben annak megállapításával kezdi, hogy a kérdés nem vet fel különösebb problémát a társasági részesedés átruházása esetében, mivel a kedvezményezett társaság fennmarad, csupán tulajdonosai változnak. A Bizottság szerint az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy ez esetben a visszatérítési kötelezettség a támogatásban részesülő társasággal vagy jogutódaival szemben áll fenn, a tulajdonosi szerkezetben bekövetkezett változásoktól és a visszatérítési kötelezettségnek az eladási feltételek meghatározása során történt esetleges figyelembevételétől függetlenül. Rámutat arra, hogy a szubvencionált tevékenység végzésének folytatásával a társaság továbbra is előnyre tesz szert a támogatásokból, és így fenntartja a versenytorzulást. Ezt követően úgy véli, hogy nem merül fel több nehézség a kedvezményezett társaság eszközeinek az ugyanazon csoporthoz tartozó vállalkozásokra történt átruházása esetében sem. A Bizottság rámutat arra, hogy ilyen esetben a kedvezményezett társaságon felül a csoport azon vállalkozásai is kötelesek lesznek a támogatások visszatérítésére, amelyek az eszközök átruházásának köszönhetően hasznot húzhattak a támogatásokból fakadó kedvező hatásokból, és így gazdasági előnyre tettek szert. Ezenkívül ami a kedvezményezett társaság eszközeinek harmadik vállalkozásoknak történő eladását illeti, a Bizottság különbséget tesz aszerint, hogy e javakat egyenként vagy „együttesen” adták-e el. Meglátása szerint amikor a javakat egyenként adják el piaci áron, a vevők nem kötelesek a támogatások visszatérítésére, mivel az eszközök egyenkénti eladását követően a szubvencionált tevékenység megszűnt, és az eszközök átruházását megelőzően nyújtott támogatás ennélfogva már nem alkalmas arra, hogy hátrányosan érintse a kedvezményezett társaság versenytársait. Ezzel szemben a Bizottság úgy véli, hogy más a helyzet, amikor az eszközöket „együttesen” adják el úgy, hogy a vevő számára lehetővé válik a kedvezményezett társaság tevékenységének folytatása. A Bizottság szerint ebben az esetben a szubvencionált tevékenység folytatása rögzítheti a versenytorzulást, és ezért különös éberség szükséges annak elkerülése végett, hogy a kedvezményezett társaság javainak átruházása az eladott javak „biztonságba” helyezésével lehetővé

tegye a visszatérítési kötelezettség alapvető megkerülését. A Bizottság azt állítja, hogy az ilyen visszaélés csak akkor zárható ki, ha – azon kívül, hogy piaci áron megy végbe – a kedvezményezett társaság javainak „együttes” átruházása feltétel nélküli, a társaság valamennyi versenytársa számára elérhető eljárásban megy végbe.

74 Ezen elvek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy helyesen járt el, amikor előírta a támogatásnak az LCA-tól és a CDA-tól történő visszatérítését, mivel:

- a CDA a támogatás eredeti kedvezményezettje gazdasági tevékenységeit folytatja azon „fertőzött” termelőeszközökkel, amelyeket a kapcsolódó vállalkozáscsoporton belül a TIB ellenőrzése alatt vett át;
- a CDA és az LCA továbbra is részesül a közös vállalatnak – valamint jogutódainak – jogellenesen nyújtott támogatásokból, amennyiben a támogatások nyújtásával előidézett versenytorzulás továbbra is kihat a CDA-ra és az LCA-ra;
- a 35,3 millió DEM összértékű, források átvállalásával kiegyenlített vételár (a megtámadott határozat (102) preambulumbekendése) mindenesetre egy és ugyanazon vállalkozáscsoporton belül maradt a TIB által a CDA, valamint az LCA felett gyakorolt ellenőrzés következtében;
- gazdaságilag integrált vállalkozáscsoport esetében a vételár figyelembevétele ellentétes lenne a Bizottságot terhelő azon kötelezettséggel, hogy megakadályozza határozatai megkerülését, valamint a tagállamok azon kötelezettségével, hogy biztosítsák a határozatok rendelkezéseinek tiszteletben tartását (a megtámadott határozat (118) és (119) preambulumbekendése).

75 Végül a Bizottság rámutat arra, hogy a CDA téved, amikor arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem írhatja elő azon támogatásoknak a CDA-tól, illetve az LCA-tól történő visszatérítést, amelyeket a Pilsz-csoportnak közvetlenül folyósítottak, vagy annak javára visszaéltek vele. A Bizottság meglátása szerint ugyanis e támogatások a közös vállalat vagy jogutódai tevékenységi körét érintik akkor is, ha ezt követően azonnal elvonták őket a Pilsz-csoport többi társasága javára. A Bizottság szerint aligha releváns e tekintetben, hogy e támogatások valójában nem gyarapították a közös vállalatot. A Bizottság rámutat arra, hogy a C-24/95. sz., Alcan Deutschland ügyben 1997. március 20-án hozott ítéletben (EBHT 1997., I-1591. o.) a Bíróság kimondta, hogy a gazdagodás eltűnésére alapított kifogás a támogatások visszatérítésével szemben nem hívható fel. Úgy véli, hogy a Bíróság jogi okfejtése irányadó a jelen esetben is, ahol az eszközök vállalkozáscsoporton belüli átruházási mechanizmusainak célja lényegében az, hogy a támogatás eredeti kedvezményezettjénél bekövetkezett gazdagodást eltüntesse. A Bizottság meglátása szerint ilyen esetben kizárt a gazdagodás eltűnésére alapított kifogás figyelembevétele; ellenkezőleg, a jogellenes előnyt a csoport azon vállalkozásainak teszi felrőhatóvá, amelyek eredetileg nekik címzett támogatásokat kaptak. Úgy ítéli meg, hogy a TIB és a kapcsolódó vállalkozások sem hivatkozhatnak e kifogásra, mivel Pilsz-csoport támogatásokkal való visszaélése szintén felrőható a közös vállalatnak és jogutódainak.

B – Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

76 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy – a közösségi jognak megfelelően – ha a Bizottság megállapítja a támogatások közös piaccal való összeegyeztethetlenségét, előírhatja valamely tagállamnak, hogy a támogatásokat visszakövetelje a kedvezményezettktől (a Bíróság a 70/72. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1973. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 1973., 813. o.] 13. és 20. pontja, valamint a C-277/00. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3925. o.] 73. pontja).

77 A jogellenes támogatás visszatérítés útján történő megszüntetése a jogellenesség megállapításának logikus következménye; és célja a korábbi helyzet visszaállítása (a fenti 76. pontban hivatkozott, a Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 74. pontja).

- 78 E cél megvalósul akkor, amikor a szóban forgó – indokolt esetben késedelmi kamattal növelt – támogatásokat visszatérítik a kedvezményezett vállalkozások, másként fogalmazva azon vállalkozások, amelyek abból ténylegesen részesültek (lásd, ebben az értelemben, a Bíróság C-303/88. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1991. március 21-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-1433. o.] 57. és 60. pontját). A visszatérítéssel a kedvezményezett ugyanis elveszíti azt az előnyt, amellyel a piacon versenytársaihoz képest rendelkezett, és helyreáll a támogatás folyósítását megelőző helyzet (a Bíróság C-350/93. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1995. április 4-én hozott ítéletének [EBHT 1995., I-699. o.] 22. pontja).
- 79 Ebből következően a jogellenesen nyújtott állami támogatás visszatérítésének fő célja a jogellenes támogatással biztosított versenyelőny által okozott versenytorzulás kiküszöbölése (a fenti 76. pontban hivatkozott, a Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 76. pontja).
- 80 A megtámadott határozat 2. cikkében szereplő visszatérítési utasítás jogszerűségét ezen általános megfontolások alapján kell vizsgálni.
- 81 Az utasítás jogszerűségének vizsgálatakor külön kell kezelni a támogatásnak az LCA-tól, illetve a CDA-tól történő visszatéríttetését. Nem vitás, hogy a CDA – az LCA-val ellentétben – nem tekintendő a közös vállalat és a PA közvetlen jogutódjának. A megtámadott határozatban a visszatérítési utasítás ez utóbbira történő kiterjesztése ugyanis a megkerülési helyzet meglétéén alapul.
- 82 Ami a támogatásnak az LCA-tól történő visszatéríttetését illeti, a CDA azt állítja, hogy az utasítás jogellenes, amennyiben kiterjed egyrészt azon támogatásokra, amelyeket közvetlenül a Pilsz-csoportnak nyújtottak, másrészt azon támogatásokra, amelyekkel – jóllehet a közös vállalatnak és a PA-nak nyújtottak őket – a csoport javára visszaéltek.

- 83 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint az a megtámadott határozat (32) és (39) preambulumbekzdésében szereplő táblázatokból kitűnik – a határozat 1. cikkében leírt támogatás ténylegesen magában foglal bizonyos számú támogatást, amelyeket közvetlenül a Pilz-csoportnak és a csoporthoz tartozó PBK vállalkozásnak nyújtottak. Különösen áll ez a PBK-nak Bajorország (az LfA) által 54,7 millió DEM összegben biztosíték címén nyújtott támogatásokra, a PBK-nak 3 millió DEM összegben tartozáselengedés címén nyújtott támogatásokra, a PBK-nak 3 millió DEM összegben a PA részeinek vételára címén nyújtott támogatásokra és a Pilz-csoportnak 15 millió DEM-es hitel címén nyújtott támogatásokra.
- 84 Az első két támogatást illetően nem vitás, hogy – jóllehet közvetlenül a PBK-nak nyújtották – e támogatások célja az albrechtsi CD-üzem építésének finanszírozása volt, ekként – a Pilz-csoport többi vállalkozása javára történt visszaéléstől eltekintve – a Bizottság elvileg helyesen járt el, amikor elrendelte az LCA-tól történő visszatérítésüket (lásd, ebben az értelemben, a Bíróság C-457/00. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-6931. o.] 55–62. pontját).
- 85 Ami a 3 millió DEM-es vételárat és a 15 millió DEM-es hitelt illeti, meg kell állapítani, hogy e támogatásokat közvetlenül a Pilz-csoportnak folyósították, és e támogatások nem a közös vállalat vagy a PA szerkezetátalakítását célozták. Ennélfogva kizárt, hogy ez utóbbiakat a támogatások tényleges haszonélvezőinek lehessen minősíteni. E következtetést nem rontja le, hogy – miként azt a Bizottság a megtámadott határozat (37) preambulumbekzdésében megállapította – a 15 millió DEM-es hitelnek a Pilz-csoportnak a PA átvételéig történő támogatását kellett szolgáltatnia. Ugyanis azon túlmenően, hogy a Bizottság semmiféle bizonyítékkal nem állt elő ezen állítás alátámasztására, nem állapítható meg, hogy a PA ténylegesen előnyhöz jutott a támogatás révén.
- 86 Ennélfogva amennyiben a Bizottság elrendeli az 1. cikkben leírt támogatásoknak az LCA-tól a PBK-nak a 3 millió DEM-es vételár címén nyújtott támogatásra, valamint a Pilz-csoportnak a 15 millió DEM-es hitel címén nyújtott támogatásra kiterjedő visszatérítését, a megtámadott határozat 2. cikke nem egyeztethető össze a jogellenes állami támogatások visszatérítésére irányadó elvekkel.

- 87 Ezt követően meg kell vizsgálni a CDA azon érvelését, miszerint a visszatérítési utasítás jogellenes annyiban, amennyiben kiterjed azon támogatásokra, amelyekkel – jóllehet a közös vállalatnak és a PA-nak nyújtottak őket – a csoport javára visszaéltek.
- 88 E tekintetben megállapítandó, hogy a megtámadott határozat számos, a megtámadott határozat 1. cikkében leírt támogatásoknak a Pilz-csoport javára történő visszaélészerű felhasználására vonatkozó megállapítást tartalmaz. Így különösen a megtámadott határozat (27), (33), (38) és (63)–(75) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy az albrechtsi CD-üzem építéséhez, konszolidálásához és szerkezetátalakításához nyújtott támogatások nagy részével visszaéltek a csoport vállalkozásai javára. E megállapításokból az is kiderül, hogy a támogatásokkal való visszaélésre az üzemépítés során nyújtott szolgáltatások túlszámlázásával, a Pilz-csoporton belül működő központosított pénzkészlet-kezelési rendszer segítségével, valamint a közös vállalat és a PA által a Pilz-csoportnak szállított áruk és nyújtott szolgáltatások ellenértékének megfizetésének elmaradásával került sor.
- 89 Ugyanígy rögzítendő, hogy a Landgericht Mühlhausen mellett működő ügyészség vádirata – amelyet a német hatóságok a közigazgatási eljárás során becsatoltak – tartalmaz olyan elemeket, amelyek lehetővé teszik a Pilz-csoport javára történő támogatással való visszaélés mértékének legalább becslészerű megállapítását. A Bizottság által előadottakkal ellentétben pusztán azon tényből, hogy a vádirat a Tübingia tartomány befektetéséhez való szubvenció- és támogatásnyújtás keretében elkövetett jogellenes eljárásokra vonatkozik, önmagában nem lehet arra következtetni, hogy az abban szereplő elemek irrelevánsak a Bizottság által elvégzendő vizsgálat szempontjából. A vádirat ugyanis a csalás során alkalmazott különféle mechanizmusok leírásában és a megvalósított befektetések értékének meghatározásában pontos és hasznos jelzéseket tartalmaz az visszaélés mértékének meghatározásához.

- 90 Ilyen körülmények között úgy kell tekinteni, hogy – legkésőbb a megtámadott határozat meghozatalakor – a Bizottság rendelkezésére álltak olyan helytálló és egybevágó bizonyítékok, amelyekből kitűnik, hogy a közös vállalat és a PA ténylegesen nem részesült az albrechti CD-üzem építésére, konszolidálására és szerkezetátalakítására szánt támogatások nagy részéből. Ezenkívül e jelek lehetővé tették az visszaélés mértékének legalább becslésszerű meghatározását.
- 91 Igaz – miként a Bizottság állítja –, hogy az iratok között nincs nyoma annak, hogy a német hatóságok pontos tájékoztatást adtak a támogatásnak a Pilz-csoport javára való visszaélés mértékét illetően.
- 92 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy noha a Bizottság rendelkezik a szükséges eszközökkel (lásd, ebben az értelemben, a Bíróság C-324/90. és C-342/90. sz., Németország és Pleuger Worthington kontra Bizottság ügyben 1994. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-1173. o.] 29. pontját), az ügy iratai között nincs nyoma annak, hogy a Bizottság kérte a német hatóságoktól, hogy e tekintetben pontos tájékoztatással lássák el. Ugyanakkor – amint az a eljárást megindító határozatból kitűnik – legalább 1997 óta tudomással bírt a támogatások nagy részével való visszaélésről. Ennélfogva a Bizottság nem hivatkozhat arra, hogy a megtámadott határozat elfogadásakor rendelkezésére álló információkra tekintettel jogában állt megkövetelni az 1. cikkben leírt azon támogatásoknak az LCA-tól történő visszatérítését, amelyekkel kapcsolatban tudta, vagy nem hagyhatta figyelmen kívül, hogy nem gazdagították a közös vállalatot és a PA-t.
- 93 Ugyanígy el kell utasítani a Bizottság azon érvelését, miszerint a megtámadott határozat 2. cikkében szereplő visszatérítési utasítás kiterjesztését indokolja a közös vállalatnak és jogutódainak a kapcsolódó vállalkozások olyan csoportjához való tartozása, amelyen belül belső mechanizmusok léteznek az eszközök átruházására. Ugyanis azon túlmenően, hogy a közös vállalat csupán 1992 októbere és 1993. december vége között volt a Pilz-csoport tagja, a megtámadott határozatban

megismételt megállapításokból világosan következik, hogy jelen esetben a csoporton belüli átruházási mechanizmusokat kizárólag e vállalkozás rovására, és nem annak javára alkalmazták. Ennélfogva nem állítható, hogy a csoporthoz tartozásánál fogva a közös vállalat ténylegesen részesült azon támogatásokból, amelyeknek nem volt kedvezményezettje.

94 Ennélfogva, amennyiben a Bizottság elrendeli az 1. cikkben leírt támogatásoknak az LCA-tól történő visszatérítését – köztük azoknak, amelyről bebizonyosodott, hogy e vállalkozás ténylegesen nem volt kedvezményezettjük –, a megtámadott határozat 2. cikke nem felel meg a jogellenes állami támogatások visszatérítését szabályozó elveknek.

95 Ezt követően annyiban, amennyiben a megtámadott határozat 2. cikke elrendeli az említett határozat 1. cikkében leírt támogatásnak a CDA-tól történő visszatérítését, a határozatból kitűnik, hogy a Bizottság lényegében a határozat jogkövetkezményeinek megkerülésére vonatkozó szándék fennálltára alapította megállapításait; e szándék – a Bizottság szerint – objektíven abból következik, hogy a CDA részesül a korábban a PBK-nak, a közös vállalatnak, a PA-nak és a CD Albrechtsnek megítélt támogatásból, amennyiben használja e vállalkozások eszközeit, és folytatja tevékenységüket (a megtámadott határozat (118) és (120) preambulumbekzdése).

96 Ez az érvelés nem fogadható el.

97 Igaz – ahogy egyébként a német hatóságok és a Bizottság között a közigazgatási eljárás során lezajlott levélváltásból kitűnik –, hogy az LCA-eszközök egy részének a CDA-ra való átruházásának célja az volt, hogy az LCA-nak a cég túlélését fenyegető jogi és közgazdasági bizonytalanságtól mentes fejlesztésének a biztosításával megmentsse az LCA működtetésének ezt a részét. A Bizottság és az ODS által a jelen

eljárás során előadott különböző elemekből így az a következtetés vonható le, hogy az eszközök átruházását követően a CDA ténylegesen a közös vállalat, a PA és a CD Albrechts tevékenységét folytatja.

- 98 Mindazonáltal ez az elem önmagában nem bizonyítja a visszatérítési utasítás jogkövetkezményeinek megkerülésére irányuló szándék jelen esetben való fennálltát.
- 99 Ez a következtetés annál is inkább megingathatatlan, mivel – miként azt a megtámadott határozat (103) preambulumbekkezdése megállapítja – a CDA a piaci árnak megfelelő vételárat fizetett az LCA eszközeinek átvételéért, ennél fogva e művelet nem jár azzal, hogy a CDA megőrzi az LCA-nak nyújtott támogatások kedvezményéhez kapcsolódó versenyelőny tényleges élvezetét (lásd, ebben az értelemben, a fenti 76. pontban hivatkozott, a Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 92. pontját).
- 100 Ilyen helyzetben nem lehet azt megállapítani – miként azt a Bizottság beadványaiban állította –, hogy a CDA aktívájának átvételét követően az LCA csupán „üres kagylóhéj, amellyel szemben nem lehet a jogellenes támogatások visszatérítését elérni”.
- 101 Ugyanis tekintettel arra, hogy jelen esetben az LCA a csődeljárás 2000. októberi megnyitása óta felszámolás alatt áll, emlékeztetni kell arra, hogy a támogatásokban részesült, csődbe jutott vállalkozásokra vonatkozó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a korábbi helyzet visszaállítása és a jogellenes támogatásokból fakadó versenytorzulás kiküszöbölése fő szabályként elérhető az érintett támogatások visszatérítésére vonatkozó kötelezettségnek a felszámolás alatt álló vállalkozás forrásai közötti feltüntetésével, kivéve, ha a támogatásokból más vállalkozások

részesülnek. Ezen ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az ilyen feltüntetés elégséges a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatások visszatérítését elrendelő határozat végrehajtásának biztosításához (lásd, ebben az értelemben, a Bíróság 52/84. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1986. január 15-én hozott ítéletének [EBHT 1986., 89. o.] 14. pontját és a C-142/87. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1990. március 21-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-959. o.] 60. és 62. pontját).

102 Ezt követően a CDA és a Németországi Szövetségi Köztársaság kijelentette – és állításukat a Bizottság sem vitatta –, hogy egyrészt az eszközök csupán egy részét, nevezetesen az állóeszközöket, a termelési értékeket, a rövid távon megvalósítható értékeket, valamint a műszaki know-how-t és az értékesítést adták el a CDA-nak, másrészt ezen eljárási mód magasabb összeg bevételezését tette lehetővé, mint amely a szóban forgó vagyoni elemek egyenkénti eladásával elérhető lett volna.

103 E következtetésen mit sem változtat az a tény, hogy a vételárat a források átvételével egyenlítették ki. Meg kell ugyanis állapítani, hogy e fizetési forma a hitelezők helyzetére nézve nem hátrányos, miután a társaság eszközeinek csökkenését ellensúlyozta a források azonos mértékű csökkenése. Ezenkívül a tárgyalás során a CDA kijelentette – és állítását a Bizottság sem vitatta –, hogy az LCA-hoz tartozó állóeszközök értéke viszonylag magas, és ekként nem lehet úgy tekinteni, hogy eszközeinek a CDA általi átvételét követően a vállalkozás „üres kagylóvá” vált.

104 A Bizottság által a megtámadott határozat (118) preambulumbekkezdésére tett utalás nem ronthatja le ezt az elemzést. Meg kell ugyanis állapítani, hogy e preambulumbekkezdésben a Bizottság általános és szemléltető módon azon kritériumokat fejt ki, amelyeket annak eldöntéséhez alkalmaz, hogy egy adott művelet visszaélést rejt-e magában. Ezzel szemben e kitétel a kritériumok jelen esetre történő semmilyen alkalmazását sem tartalmazza.

- 105 Ennélfogva azt a következtetést kell levonni, hogy csupán a megtámadott határozatban feltüntetett ténybeli megállapítások alapján a Bizottság következtethetett arra, hogy a jelen esetben a visszatérítési utasítás joghatásainak megkerülésére irányuló szándék áll fenn.
- 106 Ami a Bizottság által a beadványokban és a tárgyalás folyamán előadott ténybeli elemeket illeti, elégséges annak megállapítása, hogy azok a megtámadott határozatban sehol sem szerepelnek, ennélfogva nem hozhatók fel a visszatérítési utasításnak a CDA-ra történő kiterjesztésének az indokolására.
- 107 Egyébként is az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a különböző elemek a visszaélés jelen esetben történő fennállásának bizonyítását sem teszik lehetővé.
- 108 E tekintetben el kell vetni a Bizottság azon állítását, miszerint az eszközöknek a CDA általi átvétele nem felel meg a gazdasági logikának. Meg kell ugyanis állapítani, hogy a közigazgatási eljárás során a német hatóságok és a CDA több alkalommal kiemelték, hogy az LCA eszközei egy részének a CDA általi átvétele megfelel ennek a logikának. Ugyanakkor noha „[az eszközök] átruházásának kereskedelmi jellege” a visszaélés fennállásának megállapításánál figyelembe veendő szempontok közé tartozik (a megtámadott határozat (118) preambulumbekzdése), a Bizottság a megtámadott határozatban egyetlen, a német hatóságok és a CDA álláspontjának megkérdőjelezésére alkalmas megfontolást sem tüntetett fel.
- 109 Ugyanígy hangsúlyozni kell, hogy pusztán azon tényből, hogy az LCA-t és a CDA-t egyazon személy irányította az aktív 1998. januári átvételekor, és hogy e művelettől

kezdvé az CDA a közös vállalat és a PA jogutódjaként lép fel a piacon, nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az LCA eszközei átvételének célja a megtámadott határozat 2. cikkében szereplő visszatérítési utasítás megkerülése volt. Ezen elemek ugyanis nem elégségesek annak bizonyítására, hogy a CDA a megtámadott határozat végrehajtása megakadályozásának szándékával járt el.

- 110 Végül el kell vetni a Bizottság azon állítását, miszerint az LCA eszközeinek „együttes” átvétele nem nyílt és átlátható eljárásban zajlott, és hogy az LCA egyes versenytársai ennek következtében ki voltak zárva azon eszközök megszerzéséből, amelyekkel az említett társaság a szubvencionált tevékenységeket gyakorolta. Ugyanis mind a megtámadott határozat, mind az ügy bizonyos iratai, valamint a Tüvingia tartomány és a CDA által a 2004. május 5-i tárgyalás során tett nyilatkozatok éppen ellenkezőleg arra utalnak, hogy az LCA eszközeinek a CDA általi átvételére nem azonnal került sor, hanem az LCA egészének harmadik személyeknek – köztük a beavatkozó ODS anyavállalatának – történő eredménytelen eladási kísérleteket követően (lásd, ebben az értelemben, a fenti 76. pontban hivatkozott, a Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 95. pontját).
- 111 A fentiek alapján azt a következtetést kel levonni, hogy a Bizottság nem bizonyította a megtámadott határozat jogkövetkezményeinek megkerülésére irányuló ügylet létét, amely megalapozhatná a CDA-nak a közös vállalatnak és jogutódainak megítélt jogellenes támogatások visszatérítésére való kötelezését.
- 112 Következésképpen a megtámadott határozat annyiban, amennyiben elrendeli, hogy a CDA térítse vissza a PBK-nak, a közös vállalatnak, a PA-nak és a CD Albrechtsnek megítélt támogatásokat, nem felel meg a jogellenes állami támogatások visszatérítésére irányadó elveknek.

- 113 Hasonló következtetést kell levonni annyiban, amennyiben a megtámadott határozat 2. cikke elrendeli az 1. cikkben leírt támogatás visszatérítését „minden más olyan vállalkozástól, amelyre [a PBK], [a közös vállalat] vagy [a PA] eszközeit és/vagy infrastruktúráját átruházták vagy átruházzák [az említett] határozat jogkövetkezményeinek megkerülése végett”. Elégséges ugyanis azt megállapítani, hogy a visszatérítési utasítás e vállalkozásokra való kiterjesztése ugyanazon indokokon nyugszik, mint az utasításnak a CDA-ra való kiterjesztése.
- 114 A fentiek alapján a jelen jogalapnak helyt kell adni.
- 115 A fentiek alapján a megtámadott határozat 2. cikkét meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben elrendeli a megtámadott határozat 1. cikkében leírt támogatásnak a CDA és az LCA társaságtól és minden olyan egyéb vállalkozástól történő visszatéríttetését, amelyre a PBK, a közös vállalat vagy a PA eszközeit vagy infrastruktúráját a jelen határozat jogkövetkezményeinek kijátszása végett átruházták vagy átruházzák.
- 116 Ilyen körülmények között a megtámadott határozat 2. cikkében szereplő visszatérítési utasítás jogellenességének megállapítására felhozott további jogalapot már nem vizsgálni.
- 117 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy a CDA keresete – ahogy az különösen a keresetlevél 2–5. pontjából kitűnik – elsődlegesen a megtámadott határozat ellen irányul annyiban, amennyiben 2. cikkének (3) bekezdése értelmében a támogatás visszatérítési utasítást kiterjeszti a CDA-ra, valamint az összes olyan vállalkozásra, amelyekre a PBK, a közös vállalat és a PA eszközeit és/vagy infrastruktúráját átruházták vagy átruházzák. Ugyanakkor annyiban, amennyiben a megtámadott határozat rendelkező részének e része megsemmisítésre kerül, már nem szükséges határozni a CDA által a megtámadott határozat 1. cikkét illetően előadott jogalapok összességéről.

A költségekről

- 118 Az eljárási szabályzat 87. cikke 2. §-ának értelmében a peresztes felet kötelezik a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság peresztes lett, a CDA kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 119 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-a harmadik albekezdésének értelmében az Elsőfokú Bíróság elrendelheti, hogy a beavatkozók maguk viseljék saját költségeiket. A jelen ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaság és az ODS maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (kibővített harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a Németország által a CDA Compact Disc Albrechts GmbH-nak (Tübingia) nyújtott állami támogatásról szóló, 2002 június 21-i 2000/796/EK bizottsági határozat 2. cikkének (3) bekezdését megsemmisíti.**

- 2) **A megsemmisítés iránti kérelem ezt meghaladó részéről már nem kell határozni.**

- 3) **Az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezi saját és a CDA Datentträger Albrechts GmbH költségeinek viselésére. A Németországi Szövetségi Köztársaság és az ODS Optical Disc Service GmbH maguk viselik saját költségeiket.**

Azizi

García-Valdecasas

Cooke

Jaeger

Dehousse

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. október 19-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

J. Azizi

elnök

Tartalomjegyzék

Jogi háttér	II - 4314
A jogvita alapját képező tényállás	II - 4318
A –Általános háttér	II - 4319
1. A vállalkozás megalakulásának fázisa (1990–1992)	II - 4319
2. A szerkezetátalakítás fázisa (1993–1998)	II - 4321
3. Egyes eszközöknek az MTDA által megváltása	II - 4322
B –A közigazgatási eljárás lefolyása	II - 4323
C –Tényállás megállapítása és jogi minősítés	II - 4324
1. A Németországi Szövetségi Köztársaság által a megalakulási fázisában nyújtott pénzügyi támogatások	II - 4324
2. A szerkezetátalakítás fázisában nyújtott pénzügyi támogatások	II - 4328
3. A támogatások visszatérítéséről	II - 4331
4. A megtámadott határozat rendelkező része	II - 4332
Az eljárás és a felek kérelmei	II - 4334
A jogkérdésről	II - 4336
I – Előzetes észrevételek	II - 4336
II – Az EK 87. cikk (1) bekezdésének és az EK 88. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról	II - 4337
A –A felek érvei	II - 4337
B –Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 4341
A költségekről	II - 4352
II - 4354	